

NIEUWSBRIEF FAMILIE TIMMERMAN

www.techforhope.nl
info@techforhope.nl

NIEUWSBRIEF NR. 17 – JULI 2026

KOEWEG

Genietend van een bakje koffie zit ik op de bank aan de Koeweg, omringd door koeien, trekkers en heerlijk Nederlands weer. We zijn met verlof! De afgelopen weken hebben we veel van jullie gezien, gesproken en geknuffeld. Wat gaan twee jaar toch snel — het doet ons goed jullie allemaal weer te ontmoeten.

MAOLAGI

De laatste weken voor ons verlof waren druk. Zoals gewoonlijk moesten we het schooljaar afronden, werkzaamheden overdragen, spullen inpakken en presentaties voorbereiden. Maar deze keer kwam daar ook nog een extra reis van Nico bij.

We hebben al veel over deze reis gedeeld via presentaties, social media, kerken en gesprekken, maar het blijft een bijzondere ervaring. Het was een totaal andere wereld: mensen die aan het einde van de wereld wonen, een taal spreken die niemand buiten dat gebied kent, waar kinderen niet naar school gaan en waar mensen nog heel traditioneel leven.

Tijdens deze reis groeide mijn respect voor Steve en zijn gezin, en voor de vele andere zendelingen die dit werk doen. Steve en zijn vrouw werken hier al ruim acht jaar. In die tijd moesten ze meerdere keren vertrekken vanwege bedreigingen. Inmiddels beheersen ze de taal goed genoeg om te beginnen met het vertalen van de Bijbel en het delen van het evangelie.

Voor veel bijbelvertalers is dit een levenswerk dat tientallen jaren duurt. Ondertussen doen mensen voortdurend een beroep op hen voor medicijnen, medische zorg en bemiddeling bij conflicten. Dat is geen eenvoudige taak, zeker niet als enige westerse familie onder mensen die geen christelijke waarden kennen. Het evangelie moet verandering brengen, en gelukkig zien we op andere plekken dat dit gebeurt. We bidden dat dit ook in Maolagi zal gebeuren en dat de 7.000 mensen daar Hem zullen leren kennen.

Steve en zijn collega's in het nieuwe kantoor

VEILIGHEID

Terwijl we terugdenken aan de afgelopen maanden, proberen we in gedachten weer naar Papoea te gaan. We merken dat het altijd lastig is om mentaal terug te schakelen naar de andere kant van de wereld, naar ons andere leven. Wat kunnen we jullie vertellen over de afgelopen drie maanden? Wat is belangrijk om te delen? Al denkend komt een recente gebeurtenis bij me boven die veel losmaakt. Afgelopen week is een Amerikaanse piloot doodgeschoten in de binnenlanden. Piloot Nick, werkend voor luchtvaartmaatschappij AMA, vloog met zeven passagiers naar Ipdeheik, dichtbij Wamena. Zijn vliegtuig werd in brand gestoken en Nick werd neergeschoten door rebellen. We hebben al vaker geschreven over deze rebellen, maar tot nu toe was hun agressie vooral gericht tegen de Indonesische overheid en regelmatig ook tegen Javanen. Deze gebeurtenis heeft grote impact op heel Papoea en betekent dat MAF maatregelen moet nemen. We moeten nog voorzichtiger zijn met waar we heen vliegen. Het management van MAF, maar ook van andere organisaties, heeft veel wijsheid nodig om de juiste beslissingen te maken. We weten dat we veilig zijn in Gods hand en dat niets ons kan scheiden van Zijn liefde. Daar houden wij ons aan vast — en we bidden dat ook de Papoease bevolking zich daaraan vast mag houden.

DAMAL-BIJBEL NA 64 JAAR

In 1957 vertrokken de pasgetrouwde John en Helen Ellenberger vanuit New York, vol verwachting en met een roeping die hun leven zou vormen. Via Rotterdam stapten ze over op een Nederlands schip dat — tot hun verbazing — 200 ton bier aan boord had, bestemd voor dezelfde tropische bestemming als zij. Na zes weken varen zetten ze voet aan wal op een eiland dat hun leven voorgoed zou veranderen en waar God hen zou gebruiken om Zijn Woord een thuis te geven in de Damal-taal.

Vanaf de kust vloog MAF hen naar de landbouwvallei van Ilaga, waar hun vertaalwerk begon. Om het gebied bereikbaar te maken, moest er eerst een landingsbaan worden aangelegd. Samen met MAF vonden ze een geschikte locatie in Jila, maar midden op de toekomstige landingsbaan lag een gigantisch rotsblok. Lokale bewoners verzwakten het met vuur; John en zijn collega spleten het met dynamiet — een proces dat bijna een jaar duurde.

In die periode werd John ernstig ziek. Op 3.650 meter hoogte kreeg hij onverwacht hartproblemen. Alleen een helikopter kon hem redden. MAF-piloot Hank Worthington waagde de allereerste landing in Jila, manoeuvreerde tussen de rotsblokken door en bracht John veilig naar de kust. Daar bleek dat een Nieuw-Guineavirus de oorzaak was. Na een week rust herstelde hij volledig.

John en Helen Ellenberger en hun collega's

Ondertussen ging het vertaalwerk door. De eerste Bijbelboeken werden gestencild, later gedrukt en vervolgens door MAF naar de Damal-dorpen gevlogen. In 1988 was het Nieuwe Testament voltooid en in de jaren daarna werd een groot deel van het Oude Testament vertaald. Toen John en Helen tijdelijk in Amerika verbleven, zetten andere missionarissen het werk voort.

Maar John keerde terug naar Papoea, naar de mensen en de taal die hem nooit hadden losgelaten. Hij hielp mee aan de vertaling van de resterende 60% van het Oude Testament. En toen, na 64 jaar werk, gebeurde het: op 28 februari van dit jaar werd het laatste hoofdstuk van Job vertaald. "God zij dank!" riep John uit.

Samen met de Damal-vertaler ds. Timothy Birdshooter hebben John en Helen de resterende boeken zorgvuldig proefgelezen. Dit jaar hoopt het Indonesische Bijbelgenootschap 6.000 exemplaren van de volledige Damalbijbel te drukken. In het najaar zal MAF deze naar Ilaga, Beoga en Timika vliegen — naar de dorpen waar het vertaalwerk ooit begon.

Een verhaal van trouw, volharding, gevaar, redding en bovenal van Gods Woord in de taal van een volk dat nu alles kan lezen wat Hij te zeggen heeft.

Bakar batu, een traditionele Papoeaanse maaltijd

DANKBAAR

'Fijn om weer thuis te zijn?' — een vraag die we de afgelopen weken vaak hebben gehoord. Maar waar is thuis eigenlijk? Wij voelen ons thuis in Papoea en zijn daar heel dankbaar voor. Dankbaar dat we er samen met onze kinderen echt op onze plek zijn.

Tegelijk zijn we dankbaar voor de tijd die we tijdens ons verlof met familie, vrienden en u als supporter mogen doorbrengen. De gezamenlijke maaltijden, kopjes koffie, wandelingen, de school die openstaat voor de kinderen en de vrienden om hen heen maken deze periode voor ons allemaal heel waardevol.

Bidt u mee voor de laatste maand van ons verlof? Voor de komende afscheid momenten, onze terugkeer naar Papoea, het oppakken van ons werk, de start van het nieuwe schooljaar en bovenal voor de veiligheid van de piloten van MAF.

Fam. Timmerman

De Nieuwsbrief is bedoeld om u op de hoogte te houden van de ervaringen van familie Timmerman. De verzending van de Nieuwsbrief wordt verzorgd door de Thuisfrontcommissie in samenwerking met MAF Nederland. Als u zich op wilt geven voor ontvangst van de nieuwsbrief of Nico & Arja als supporter wilt ondersteunen, dan kunt u zich aanmelden via de website www.maf.nl/timmerman.

Wijzigingen (adres, e-mail, supportbedrag etc.) kunt u doorgeven aan adres@maf.nl of aan MAF Nederland, Postbus 7, 7390 AA Twello. Vermeld daarbij dat het om de familie Timmerman gaat.